

عنوان مقاله:

چشمه های بهشتی در تفاسیر و انعکاس آن در متون شعر

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جواد جنگی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

محمدامیر عبیدی نیا - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

مفاهیم و تعالیم قرآنی به عنوان یکی از غنی ترین منابع الهام در شکلگیری آثار هنری و ادبی همواره سرچشمه مضمون آفرینی شاعران و نویسندگان در ادب فارسی بوده است. ادبا این مفاهیم والا و عمیق را وارد حوزه زبان شعر و هنر کردند و به پارهایاز شعرها قداستی غیبی و روحانی بخشیدند. در سوره های انسان، مطففین و کوثر ضمن آیاتی درباره چشمه های بهشتی سخن رفته است. آنچه در این مقاله بدان پرداخته می شود نخست بررسی چشمه های بهشتی کافور، زنجبیل، سلسبیل، تسنیم و کوثر در تفاسیر قرآن هست و سپس به انعکاس آن در متون شعری ادب پارسی پرداخته میشود. مضامین وام گرفته شده مذکور در متون شعری ادب فارسی در سده های نخستین پیدایش شعر فارسی به مراتب کمتر از قرن های پنجم و ششم و هفتم که اوج شعر و شاعری ادب فارسی است- بکار گرفته شده اند. شاعران از این مضامین در مدح ممدوح و معشوق خود بهره گرفته اند. این مضامین چه در اشعار درباری و چه در اشعار عاشقانه و عارفانه اغلب رکن مشبه به تشبیه قرار گرفته اند

کلمات کلیدی:

چشمه های بهشتی، کافور، زنجبیل، سلسبیل، تسنیم، کوثر، تفسیر و شعر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582400>

